

Po škole 2010 – stanoviště 12

Kód stanoviště: kolac

Na tomto stanovišti si můžete vzít tři kopie šifry.

G V I , D A . N U , L L E Ě O Š N I C O E O O O /
T E Ž E Š O E A A Š F . U T / M V P N J M V , G A
U A K Š I J P J S E Í . P J N , Í Ě Ā D P S P S I K O L
/ Ā D B N F K Ř D ; U D Í E A T C Z M A H T L T Š A K E
O A Y / Ā E C A Ě N E A Ě A D T E E . N D E E A T U ,
A Ž J H R M . T E O Ů D N V Ž / M T Ě E X R Ě ; T D
E T E O : E E / T S V U Š E T Ě O Š „ O N T , O
V / S E D P Z C N D A Y H E D Í A P T Ě T C Í U I T K
N E E Č N R Ž V S B A K K I Z C M : O O S H Í E Ā
V L . Ÿ V E D A Ů R N A H Ā T D E Í O Š T P S , Ž
N E T T N S M O K D O / P N M T T Ř Ř R T I A R E E
E O I V Í C I D U Ā Ā H O J Ě B Í E . O N F M Ů O Ž
E D N E Ů M A L T . L E S N I , Š Í C Í R M C K Z
R F A E T P Ě / A T Z V O , Ě U S E E U N Ě P L D
I Ž S E R / T C K E A H T L T N H A Z A R H O
. E I N X Ā H Š T L A E L O D S N Í O K J L N ; A L
O H T V T T A T Ž / T D T N E U L O D E Ě A T A
Í N E U Ě I : R D A O A Ě N J E S N U Ě Z / X T
F T E N O / V Š T Ā F L Ž S N U O T V T M T N Z A
N Ů Z ; N Č I D Ā I Ž Š C A N N A , E A E E D M . I
/ D Č A T A O S . S Š N K Í Č E C B ; Č V T T A N Z
O S Ā V J E / A L I S N H Í I H : I Í Z Z E T A M D
Ů N C D T O ; N A A F Ž E O M E O A Š T T P N / A
E N T D E E E Ě A B R „ Ů D U Y A N , A Ě D Ÿ V L
/ E E A T Ě D V E U A D L S D ; Í O I M K T A Ā E Š
I E X T E D T D E T , N S T Ā D T . D O Ž O L L / Í
O Í T A R E V D A Í O Z V A L E M L Ā A Ě V N Š U I P
R A E N U O : E U V B O A N E Č Í E L T X O A Í Š S Ů
Í T N T Ě H E E I L S E / O L P I J U T . R
P E E T K O E V N J A N N V D E O L A U : E T M S I S O
U N Z O U K D A / O H O U I O Ě K N U Ž R . O Í T T V E V
, M Í O L Č J Í N U Í L Š L Ě U . N S A E A . N
Š Ž D I S M Ř D O N J U O T U O D T E N D H K T N L T Ě
O / Z T K I . , A

Další stanoviště hledejte buď u kašny, nebo v keříku u rohu panelového domu, či na stavidle rybníka, popřípadě u nápisu *Pozor zlý pes, potažmo v tlamě krokodýla, anebo někde úplně jinde, pokud to vyplýne přímo z řešení šifry. K této šifře není žádná nápověda.*

(příběh najdete na druhé straně)

Zhruba v době, kdy jsme procházeli kolem rybníka, mi zakručelo v břiše.

„Máte někdo hlad?“ Křížový J vytáhl z kapsy kus ovocného koláče. Ukázalo se, že hlad mají všichni, a Křížový J s obratností varietního kouzelníka vytáhl z kapsy těch koláčů asi pět. Sám si dal také.

„Ehm. . . jak jsi to udělal? Ty jsi měl s sebou celou dobu?“

„Ne, neměl jsem nic. To ten odznak. Zdá se, že funguje, i když ho nenese pravý Dveřník. Asi je to pojistka, aby nikdy neumřel hladu. Prostě sáhnou do kapsy a něco vytáhnou. Myslím, že ta věc čoruje jídlo odněkud z náhodného obchodu z Nadprahy. Už jsem viděl pár artefaktů, co takhle fungovaly.“ Křížový J se na okamžik znovu zadíval na Dveřníkův odznak. „A myslím. . . že už chápu ty karty. Aspoň na základní úrovni. On je to klíč a zároveň kompas. Každé místo v Praze – kterékoli Praze – má své číslo, něco jako adresu platnou v rámci celého, ehm. . . “ Křížový J zamával neurčitě rukou ve vzduchu. „Z balíčku rozdáš pár karet, které určují svými čísly adresu. Buď z balíčku náhodně zamíchaného – pak tě vede něco jako tvůj osud – anebo tu adresu znáš a musíš si namíchat balíček tak, abys je dostal. Jakmile to uděláš, odemkne se cesta, vlastně se propojí několik klíčových bodů v Podpraze, aby ses tam mohl dostat. A v hlavě se ti ukáže, kde ty body jsou. Projdeš jimi a jsi tam.“

„To nechápu. K čemu to je? K tomu přece stačí mít mapu.“

„Ne, to rozhodně ne! Co když jsi v Nadpraze a potřebuješ se dostat do, co já vím, do Prahy ve třicátých letech, do konkrétního domu? K čemu ti je pak normální mapa? Ta ukazuje jen dva rozměry.“

„Takže, ty karty jsou něco jako sondy do nějaké. . . supermapy, co má spoustu rozměrů?“

„Ano. Do mapy všeho, co kdy v Praze bylo, bude nebo mohlo být. Stačí si vybrat, kam jít, a ony ti ukážou cestu a zároveň nastaví – řekl bych výhybky, prostě klíčová místa, abys tam mohl dojít. Stejně jako mapa, ani ty karty tě tam nepřesunou samy; musíš použít vlastní nohy nebo nějaký dopravní prostředek – ale dojdeš tam.“

„Aha. A co nás vede teď? Osud nebo známe nějakou adresu?“

„Myslím, že osud. Doufám. V Podpraze je dost riskantní rozhodovat sám za sebe, pokud nemusíš; obvykle to špatně dopadne.“

„Poslyš, víš, že hrozně často říkáš, že něco špatně dopadne?“

„Jo, vím,“ povzdychl si Křížový J. „Když ono to je tady často pravda. V Nadpraze vlastně taky.“